W rozdziale V zagwarantowano prawa dzieci, a w szczególności prawo dziecka do poznania swoich rodziców, prawo dziecka do wychowywania przez matkę i ojca, prawo dziecka do przyjaznego traktowania przez wymiar sprawiedliwości, a także prawo dziecka oddzielonego od jednego z rodziców do utrzymywania kontaktów z drugim rodzicem i zakaz utrudniania mu porozumiewania się z rodzicem w języku ojczystym (lex Jugendamt – ostatnie rozwiązanie stanowi odpowiedź na niedopuszczalne praktyki niemieckiego urzędu ds. młodzieży, który dzieciom z rozbitych małżeństw polsko-niemieckich zabrania porozumiewania się z rodzicem-Polakiem w języku polskim).

W rozdziale VI określono zasady przeciwdziałania wszelkim formom przemocy, w tym również przemocy domowej. Zawiera on liczne przepisy nakazujące pociąganie do odpowiedzialności karnej sprawców przemocy oraz zapewnienie realnej pomocy dla ofiar (np. dostęp do ogólnokrajowych, całodobowych telefonów zaufania).

W rozdziale VII przewidziano utworzenie Międzynarodowego Komitetu Praw Rodziny, kolegialnej instytucji złożonej z przedstawicieli państw członkowskich, której zadaniem będzie monitorowanie działań państw -stron w zakresie wdrażania przez nie Konwencji.

W rozdziałach VIII i IX zawarte są przepisy o charakterze techniczno-organizacyjnym, związane z obsługą administracyjną Komitetu Praw Rodziny oraz z procesem podpisywania i ratyfikacji Konwencji.

www.konwencjarodziny.pl
facebook.com/KonwencjaRodziny
www.marekjurek.pl

Biuro Posła Parlamentu Europejskiego – Marka Jurka
ul. Wspólna 61/105, 00-687 Warszawa
Pn–pt w godz.: 10.00–18.00
e-mail: biuro@marekjurek.pl tel.: 535 00 55 66

KONWENCJA
Praw Rodziny

konwencjarodziny.pl

Marek Jurek
Poseł do Parlamentu Europejskiego

PRAWICA Rzeczypospolitej

DLA POLSKI I CYWILIZACJI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

Ordo Caritatis

Konwencja Praw Rodziny powstała z inicjatywy Posła do Parlamentu Europejskiego, Prezesa Prawicy Rzeczypospolitej Marka Jurka i przygotowana przez ekspertów Instytutu na Rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris jest pierwszym na świecie aktem prawa międzynarodowego, która kompleksowo ujmuje prawa rodzin, w tym prawa rodziców, małżonków oraz ich dzieci. Rozwiązania przyjęte w Konwencji stanowią odpowiedź na współczesne problemy i zagrożenia, z którymi od wielu lat zmagają się liczne rodziny. Chodzi przede wszystkim o dyskryminację małżeństw i rodzin wielodzietnych, nasilającą się propagandę przedstawiająca rodziny jako źródła patologii i przemocy, kwestionowanie prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami, wykorzystywanie instytucji publicznych do indoktrynacji ideologicznej małoletnich, promowanie patologicznych form współżycia społecznego takich jak związki homoseksualne, eskalacja ideologii gender zacierającej naturalne różnice między płciami, brak szacunku dla godności ludzi na najwcześniejszym etapie ich życia czy utrwalanie się mentalności przeciwnej poczęciu nowego życia.

Konwencja Praw Rodziny kodyfikuje odwieczne, fundamentalne zasady leżące u podstaw wszystkich cywilizowanych społeczeństw, z których obecnie tylko część cieszy się ochroną prawa międzynarodowego oraz konstytucji krajowych. Do tych zasad zalicza się traktowanie rodziny jako podstawowej komórki społeczeństwa, ochrona życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, wspieranie wielodzietności, uznawanie rodziny za najlepsze środowisko rozwoju dla dziecka, ochrona tożsamości małżeństwa rozumianego jako trwały i dobrowolny związek kobiety i mężczyzny. Niestety, choć wiele z tych zasad zostało zapisanych w Międzynarodowych Paktach Praw Obywatelskich i Politycznych, Konwencji ONZ o prawach dziecka czy Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, często zapisy te pozostają pustymi deklaracjami. Dlatego konieczne jest przyjęcie nowej umowy międzynarodowej o globalnym zasięgu, która podniesie obecne standardy i zapewni rodzinom realne gwarancje ochrony ich praw.

Należy podkreślić, że Konwencja nie jest dziełem partykularnym, oderwanym od rzeczywistości międzynarodowej - wiele praw i zasad wyrażonych w Konwencji zostało zainspirowanych rozwiązaniami funkcjonującymi już w umowach międzynarodowych chroniących prawa człowieka, jak również w konstytucjach państw wszystkich kontynentów.

Konwencja Praw Rodziny jest szansą na sprawiedliwe i godne traktowanie rodzin oraz zatrzymanie szkodliwych ideologii. Stanowi również realną alternatywę dla Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwanej myląco „konwencją antyprzemocową"), która pod pozorem walki z przemocą wobec kobiet uznaje naturalne różnice między płciami za „stereotypy", nakazuje państwom zwalczać tradycyjną kulturę społeczną oraz traktować rodziny jako główne przyczyny patologii.

Streszczenie Konwencji Praw Rodziny

W rozdziale I zostały określone definicje pojęć małżeństwa, rodziny, płci, dobra dziecka oraz przemocy.

W rozdziale II uregulowano ogólne zasady ochrony rodziny, a w szczególności zasada pomocniczości, zasada szczególnej ochrony prawnej dziecka w każdej fazie rozwoju i zakaz dyskryminacji z powodu wykonywania pracy niezarobkowej polegającej na wychowywaniu dzieci.

W rozdziale III zagwarantowano prawa małżonków, a zwłaszcza prawo do zawarcia małżeństwa i założenia rodziny, prawo do równego traktowania małżonków, zakaz dyskryminacji małżeństw.

W rozdziale IV zagwarantowano prawa rodziców, z których na szczególną uwagę zasługuje wolność rodziców do wykonywania władzy rodzicielskiej nad ich dziećmi. Konwencja chroni rodziców przed pochopnym odbieraniem dzieci przez nadgorliwych urzędników, wprowadzając wyczerpujący katalog ściśle określonych przypadków, w których może nastąpić interwencja państwa w środowisko rodzinne.